

Arrest

nr. 41 255 van 31 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 21 november 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 28 oktober 2009.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. DEPESTER, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 3 maart 2003, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 27 oktober 2005 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 3 november 2005 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

U verklaart Russisch Staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U woonde in het etnisch Tsjetsjeense dorp Solnetchnoje, republiek Dagestan. Vanaf eind 1999 kreeg u jaarlijks convocaties voor het militair commissariaat met het oog op uw legerdienst, de laatste op 14 oktober 2002. U bent hier nooit op ingegaan omdat u vreesde omwille van uw Tsjetsjeense origine naar het conflict in Tsjetsjenië

te worden gestuurd, of omwille van uw origine te worden vervolgd in het leger. In beide gevallen vreest u voor uw leven. U baseert uw vermoeden op de noodlottige gebeurtenissen van twee jongens uit uw dorp die wel werden gerecruteerd. Eén werd gedood teruggevonden in Grozny, een andere werd dood naar huis gebracht. U hoorde ook van gelijkaardige gevallen van andere jongens in naburige dorpen. Omdat er regelmatig zoekacties waren naar jonge recruten was u nog zelden thuis. Op 21 oktober 2002 was er een nieuwe zoekactie en was u wel thuis. U werd meegenomen in een bus en geslagen. Na korte tijd werd u vrijgelaten omdat uw familie u had vrijgekocht. U verbleef sindsdien niet meer thuis. Een week later vernam u via de wijkagent dat er een strafrechtelijk dossier tegen u geopend was. Op 6 januari 2003 bracht de wijkagent een convocatie van het parket om dezelfde dag naar het parket te gaan. U bent niet gegaan en op 22 februari 2003 bent u de Russische Federatie ontvlucht. Op 3 maart 2003 kwam u aan in België waar u dezelfde dag asiel aanvraagde. Tijdens uw verblijf in België vernam u van uw familie dat de autoriteiten nog zijn langs geweest bij u thuis en u ervan verdachten actief te zijn binnen het Tsjetsjeens verzet, omdat u onvindbaar was. Er zou om die reden een crimineel onderzoek tegen u geopend zijn. Bij één van de zoekacties naar U zou uw broer zijn meegenomen. Hij werd gefolterd en kon voor 2000 dollar worden vrijgekocht. Ook hij houdt zich nu schuil.

B. Motivering

U baseert uw vrees op uw eigen ervaringen met de autoriteiten en de verhalen van ouders/familie wiens zoon/familielid is meegenomen door de autoriteiten en naar Tsjetsjenië zijn gestuurd. U verklaart dat van alle jongeren die bij een zoekactie zijn meegenomen, zelfs na twee jaar, geen enkele levend is teruggekeerd. U hebt weet van één lijk van een jongeman uit een naburig dorp welke in Grozny is teruggevonden. Van de overige is geen enkel nieuws. U kent ook één jongeman uit het dorp die tijdens zijn legerdienst, elders in de Russische Federatie, om het leven is gekomen. U kan uw verklaringen en vermoedens omtrent het massaal sturen van jonge Tsjetsjeense recruten naar Tsjetsjenië echter niet staven met objectieve, publieke informatie hierover. Ook informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (CG), en waarvan een kopij aan het administratief dossier is gevoegd, kan dit niet bevestigen. Ook wat betreft de massale vervolgingen op Tsjetsjenen in het Russisch leger, elders dan in Tsjetsjenië, kan u geen objectieve info geven. Wat dit betreft dient opgemerkt dat u tijdens uw dringend beroep (db) op het CG zegt niet te weten of de overleden jongeman uit uw dorp (Z.(...)) al dan niet in Tsjetsjenië om het leven is gekomen (CG db,p.15), in ten gronde (tg) verwijst u in deze context expliciet naar Z.(...) en naar verhalen van andere jonge mannen (CG tg,p.8).

Ook inzake uw verklaringen omtrent de pogingen om uw legerdienst af te kopen, bestaat er een belangrijk verschil in uw opeenvolgende verklaringen. Zo antwoordt u eerst (CG db,p.5) dat er wel aan gedacht is om uw legerdienst af te kopen, maar dat 3000 a 4000 dollar te duur was en dat het actueel nog meer bedraagt. Bij herhaling en verduidelijking van de vraag verwijst u naar de afkoping van uw familie toen u werd meegenomen op 21/10/2002. U werd toen voor 500 dollar vrijgekocht, maar dit betrof enkel de vrijlating, geen afkoping van de legerdienst zelf (CG db,p.5-6). Toen u verklaarde dat uw reis 2000 dollar heeft gekost, werd u nogmaals geconfronteerd met de mogelijkheden tot afkoping. Opnieuw herhaalt u dat er aan gedacht werd, maar dat het veel te duur was, en voegt u er aan toe dat het voor Tsjetsjenen wel zeer moeilijk is (CG db,p.12). In ten gronde werd de vraag nogmaals gesteld (CG tg, p.7,11). U antwoordt dan dat uw vader en broer wel degelijk naar het militair commissariaat zijn gegaan en geprobeerd hebben uw legerdienst af te kopen, maar dat het niet gelukt is. U verklaart dat u niet weet om welke reden(en) juist en ook heeft u geen weet heeft van de bedragen die geëist worden. De verschillen in uw opeenvolgende verklaringen ondermijnen ernstig de geloofwaardigheid over de afkooppoging(en). Er kan echter verwacht worden dat u ernstige pogingen onderneemt om aan uw legerdienst te ontkomen (bv. afkoping), vooraleer te vluchten. Hieraan dient zoals gezegd ernstig getwijfeld.

Daarnaast zijn er ook in vergelijking met uw eerste verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een aantal ernstige tegenstrijdigheden aanwezig. Zo maakt u tijdens uw eerste verklaring op de DVZ (DVZ, punt 42) geen enkele melding van het feit dat u, uw broer en uw vader, geslagen werden door de autoriteiten toen u op 21/10/2002 werd meegenomen. Ook op de bus werd u hard geslagen, zo blijkt uit uw latere verklaringen (CG db, p.2,11; CG tg,p.4). Bij confrontatie met deze verschillen verklaart u eerst dat u er zeker over gepraat hebt maar dat u werd onderbroken (CG db,p.13), later verklaart u dat u niet weet waarom u dit niet heeft vermeld op DVZ, misschien was u in shock (CG tg,p.7). Deze verklaring(en) zijn op zich een tegenstrijdigheid en niet plausibel, te meer u nadien, op de expliciete vragen over aanslagen op de fysieke integriteit van u en uw familie telkens negatief antwoordt (DVZ, punt 45,47). Een andere belangrijke leemte in uw verklaring voor de DVZ betreft de convocatie dd. 6 januari 2003 van het parket. U vermeldt en toont de (gefaxte) convocatie pas tijdens uw gehoor in dringend beroep (CG db,p.3.11). Hiermee geconfronteerd verklaart u dat u meent dat u hierover wel heeft verteld, maar men zei u dat u niet gedetailleerd mocht zijn. Bovendien was u pas aangekomen (CG db.p 13), Ook deze verklaring is niet plausibel men kan moeilijk stellen dat een convocatie van het parket een detail betreft.

Omwille van voorgaande leemten en tegenstrijdigheden kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Met betrekking tot de door u aangehaalde documenten (geboorteakte, attest dorpsraad m.b.t. uw woonplaats, één convocatie dd. 14/10/2002 van het militair commissariaat, één convocatie van het stedelijk parket Chasavyurt dd. 6/1/2003, één convocatie regionale rechtbank Chasvyurt dd. maart 2003) moet opgemerkt worden dat deze geen originelen betreffen. U verklaarde dat u ging proberen originele documenten te bekomen (CG, tg.p.13), maar dat is kennelijk niet gelukt. Omwille van het niet-origineel karakter van de documenten, in het bijzonder de convocaties, kunnen ze bovenstaande appreciatie van de feiten niet wijzigen. De geboorteakte en attest van de dorpsraad betreffen enkel uw identiteit en woonplaats welke niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Genève van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn verzoek tot voortzetting vermeldt verzoeker uitdrukkelijk dat hij in aanmerking meent te komen voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. In zijn initieel verzoekschrift stelt verzoeker in wat als een enig middel dient te worden opgevat dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn weigeringsbeslissing genomen heeft zonder rekening te houden met alle elementen die door de verzoekende partij werden voorgelegd en niet alle zwaarwichtige gevolgen van een weigering van statuut heeft overwogen. Volgens verzoeker dient rekening te worden gehouden met zijn Tsjetsjeense origine (die noch door de Dienst Vreemdelingenzaken noch door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in twijfel werd getrokken), met zijn leeftijd en zijn geslacht, die als doorslaggevende elementen ter ondersteuning van zijn asielmotieven dienen te worden beschouwd in de huidige staat van het Tsjetsjeense conflict en die nog dienen te worden aangevuld met verzoekers weigering om in het Russische leger te dienen. Verzoeker wijst vervolgens nog naar het feit dat de situatie in de Tsjetsjeense Republiek sedert 2004 nog verslechterd is en dat het conflict zich duidelijk uitbreidt tot de naburige republieken, waaronder Dagestan, waarvan verzoeker afkomstig is. Verzoeker verwijst in dit verband naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Verzoeker haalt hierbij aan dat de "origine" die aanleiding geeft tot de bescherming van de Conventie van Genève geen rekening houdt met de plaats van inschrijving of propiska binnen de Russische Federatie. Voorts wijst hij erop dat de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daterend van september 2001 met update van januari 2003, voor zover zij ooit pertinent geweest, quod non, thans niet meer actueel zijn vermits de situatie van de Tsjetsjenen in de gehele Kaukasus sedert 2003 aanzienlijk verslechterd is gelet op verscheidene aanslagen. De informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen alleszins is achterhaald door informatie die de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen zelf heeft kunnen verzamelen. Verzoeker stelt tevens een artikel neer te leggen waaruit blijkt dat Dagestan in juni 2005 buiten elke controle valt. In verband met de informatie met betrekking tot de legerdienst dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enkel de informatie hanteert die toelaat tot zijn eigen besluit te komen en zijn beslissing te staven, hoewel de informatie niet toelaat om tot dit besluit te komen en zich niet beperkt tot de lezing van de samenvatting die het geheel van de informatie helemaal niet weergeeft. Volgens verzoeker dient uit het geheel van de informatie te worden weerhouden dat er in Rusland in tegenstelling tot hetgeen vaak beweerd wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen alternatieve legerdienst bestaat, dat de mogelijkheid en het risico voor Tsjetsjenen bestaat om naar Tsjetsjenië te worden gestuurd, dat de burgerlijke rechtbanken geen bevoegdheid hebben om beslissingen te nemen in verband met de legerdienst en dat in de praktijk de meeste Tsjetsjenen zich aan de legerdienst onttrekken.

2.2. In zijn middel voert verzoeker aan dat niet met alle elementen rekening werd gehouden. Verzoeker werkt dit uit aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht. Het middel zal bijgevolg vanuit dat oogpunt worden beoordeeld.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een

correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de verhoorverslagen van de Dienst Vreemdelingenzaken en van het Commissariaat-generaal en dat verzoeker tijdens die gehoren de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen en zich heeft kunnen laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. Hij maakte geen opmerkingen betreffende het gehoor bij het Commissariaat-generaal. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.4. De bestreden beslissing bepaalt duidelijk dat gelet op leemten en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen er geen geloof kan worden gehecht aan diens asielrelaas. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de motivering van de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de andere motieven. Het is het geheel van de motieven die leiden tot het besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas.

2.5. In casu onderkende de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, blijkens het administratief dossier, belangrijke verschillen in verzoekers opeenvolgende verklaringen met betrekking tot zijn pogingen om zijn legerdienst af te kopen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/10/2004, p. 14). Ook werden er in vergelijking met verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken ernstige tegenstrijdigheden vastgesteld aangaande de omstandigheden waarin hij op 21 oktober 2002 werd meegenomen (stuk 11, gehoorverslag CGVS 26/03/2003, p. 13). Daarnaast werd vastgesteld dat verzoeker de convocatie van het parket pas tijdens zijn gehoor in dringend beroep vermeldt en toont (zie stuk 11, gehoorverslag CGVS 26/03/2003, p. 2). Verzoekers argumentatie dat rekening dient te worden gehouden met zijn origine, leeftijd, geslacht en zijn weigering om in het Russische leger te dienen doet dan ook geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen waardoor de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing wordt gehandhaafd en beschouwd als zijnde hier hernomen. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker zijn stelling dat origine, leeftijd en geslacht op zich op vervolging kunnen wijzen geenszins staft.

2.6. Volgens verzoeker dient uit het geheel van de informatie te worden afgeleid dat er in de Russische Federatie in tegenstelling met hetgeen vaak beweerd wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen alternatieve legerdienst bestaat, dat de mogelijkheid en het risico voor Tsjetsjenen bestaat om naar Tsjetsjenië te worden gestuurd, dat de burgerlijke rechtbanken geen bevoegdheid hebben om beslissingen te nemen in verband met de legerdienst en dat in de praktijk de meeste Tsjetsjenen zich aan de legerdienst onttrekken. Nochtans weerlegt verzoeker hiermee geenszins de vaststelling dat de laatst door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geconsulteerde bronnen geen weet hebben van Tsjetsjenen uit Dagestan die effectief naar Tsjetsjenië zouden zijn gestuurd (zie stuk 20, Landeninformatie, Cedoca - Recrutering Tsjetsjenen in Russisch leger, p. 13). Een verwijzing naar algemene situatie volstaat bovendien niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Het door verzoeker in het verzoekschrift aankondigde artikel over Dagestan werd niet bij het verzoekschrift gevoegd.

2.7. Met betrekking tot de verwijzing naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen dient er op te worden gewezen dat elke asielaanvraag individueel door het Commissariaat-generaal wordt beoordeeld en elk beroep dat ingediend wordt tegen een negatieve beslissing die getroffen wordt door het Commissariaat-generaal, wordt behandeld door de Raad rekening houdend met de specificiteit van het dossier. Een verwijzing naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, die geen precedentswaarde heeft, kan derhalve niet dienstig worden aangevoerd.

2.8. Waar verzoeker meent in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming, stipt de Raad aan dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas vereist is (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Hoger werd reeds vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is waardoor evenmin aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit informatie die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan de nota wordt gevoegd blijkt dat er actueel in Dagestan geenszins sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

2.9. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Verzoeker toont niet aan dat geen rekening werd gehouden met alle elementen die door hem werden voorgelegd. De materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel werden derhalve niet geschonden.

Het enig middel is niet gegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIEN